

La data i la dada

Es encara força freqüent que hom confongui la data i la dada. Algú en podria deduir que és un dels inconvenients de voler parlar correctament, però aquest argument, que d'altra banda pot ésser reversible, no es pot pas prendre en consideració. Certament, els qui diuen habitualment la «fetxa» i el «datu» (que representem, gràficament, amb una u final, no pas obeint a cap dèria personal, sinó amb la preocupació que el lector identifiqui la forma de la llengua parlada que denunciem) no es confonen mai. Però cal pretendre totes dues coses: accedir a l'ús de les formes correctes, i no confondre-les. La data, doncs, és la indicació del temps en què s'ha escrit un document, en què ha tingut lloc un esdeveniment, etc. I la dada és cadascun dels elements coneguts o obtinguts sobre un problema o un afer, i que han de servir de base de càlcul o d'actuació, cadascuna de les notícies obtingudes sobre una qüestió, etc. Així, per exemple, podem dir que l'única dada que posem sobre una persona determinada és la data del seu naixement, és a dir, que l'única cosa que en sabem és el dia que va néixer.

A més de la data hi ha la postdata. La postdata és allò que s'afegeix a una carta després de signada i datada. Aquesta definició, evidentment, prové d'una època en què la data se solia escriure al peu de la carta. I com que, actualment, la pràctica més habitual és que la data de les cartes figuri justament a l'encapçalament, n'hi ha que tenen escrúpol a designar amb el nom de postdata allò que s'hi afegeix un cop signada, al·legant que, de fet, de postdata ho és tot el cos de l'escrit. Però aquest escrúpol és, certament, exagerat. Ja sabem que són legió els mots que fem servir habitualment, als quals atribuïm un significat que no correspon estrictament al de la seva etimologia, perquè ha variat la circumstància o característica que els va originar. I com que ningú no s'atura a reflexionar sobre el seu significat etimològic, ningú, tampoc, no pensa a canviar-los. Per exemple: cuirasses metàl·liques, teulades de pissarra, emboscades en un paratge erm, etc. Fins i tot, doncs, podríem escriure una postdata en una carta sense datar.

ALBERT JANE